Sag 14/84 rev.

Marie-Reine Meyer, gift Hansen,
mod
Det økonomiske og sociale Udvalg

KENDELSE AFSAGT AF DOMSTOLENS TREDJE AFDELING
14. maj 1985 *

I sag 14/84 rev.

Marie-Reine Meyer, gift Hansen,

mod

Det økonomiske og sociale Udvalg,

hvori Det økonomiske og sociale Udvalg under henvisning til artikel 74 i Domstolens procesreglement har fremsat begæring om fritagelse for betaling af de sagsomkostninger, som det ved Domstolens dom af 13. december 1984 er blevet tilpligtet at afholde,

har

DOMSTOLEN (tredje afdeling)

sammensat af afdelingsformanden C. Kakouris, dommerne U. Everling og Y. Galmot,

generaladvokat: P. VerLoren van Themaat
justitssekretær: P. Heim

afsagt følgende

* Processprog: Fransk

KENDELSE

1 Ved dokument, indgivet til Domstolens justitskontor den 8. februar 1985, har Det økonomiske og sociale Udvalg under henvisning til artikel 74 i Domstolens procesreglement fremsat begæring om at blive fritaget for at betale de sagsomkostninger, som det ved Domstolens dom af 13. december 1984 blev tilpligtet at afholde.

2 Den nævnte dom er afsagt i en sag anlagt af Marie-Reine Meyer, gift Hansen, der er tjenestemand ved Det økonomiske og sociale Udvalg, hvori der navnlig var nedlagt påstand om annullation af Det økonomiske og sociale Udvalgs generalsekretærs beslutning nr. 317/83/A af 1. juli 1983 om sagsøgerens forflyttelse som sekretariatsassistent til en ny »B5/4 sekretariats«-stilling tildelt tjenesten »Post-arkiv-bibliotek-dokumentation«, idet annullationspåstanden dog kun angik det forhold, at hendes indplacering som sekretariatsassistent herved opretholdtes.

3 Ved en beslutning af 24. maj 1984, som Det økonomiske og sociale Udvalg først i duplikken gjorde opmærksom på, havde Udvalgets generalsekretær udnævnt sagsøgeren i en stilling som assistent, dvs. i en »traditionel B«-stilling.

4 Det var dog først under retsmødet, at Det økonomiske og sociale Udvalg oplyste, at den anciennitet, sagsøgeren havde opnået i »B-sekretariats«-stillinger, i overensstemmelse med vedtægtens bestemmelser og Det økonomiske og sociale Udvalgs faste praksis med hensyn til anvendelsen af disse, fuldt ud ville blive lagt til grund i forbindelse med det senere forløb af hendes »traditionelle B«-karriere. Det økonomiske og sociale Udvalg anførte her endvidere, at spørgsmålet om, hvorvidt sagsøgeren skulle konkurrere med andre ansatte med et »B sekretariatskarriereforløb«, måtte anses for bortfaldet, idet Meyer nu tilhørte kategorien »traditionelt B-karriereforløb«.

5 I den førnævnte dom af 13. december 1984 i sagen udtalte Domstolen, at sagsøgerens krav i betragtning af disse erklæringer måtte anses for fuldt ud at være blevet opfyldt ved beslutningen af 24. maj 1984. Det udtaltes videre, at der herefter ikke længere kunne antages at være nogen genstand for den i sagen nedlagte annullationspåstand.

6 For så vidt angår sagens omkostninger udtalte Domstolen:

»Ifølge procesreglementets artikel 69, stk. 5, er Domstolen frit stillet i sin afgørelse om sagens omkostninger, når det findes ufornødent at træffe afgørelse om sagen. Det bemærkes, at Det økonomiske og sociale Udvalg har undladt skriftligt at besvare Domstolens spørgsmål om, hvilken interesse sagsøgeren kunne have i fortsat at forfølge sagen efter beslutningen af 24. maj 1984. Sagsøgte har først under den mundtlige forhandling svaret herpå.

Det har på denne baggrund været uklart for sagsøgeren, om hun fortsat havde interesse i at forfølge sagen, og Det økonomiske og sociale Udvalg findes under disse omstændigheder at burde tilpligtes at afholde sagens omkostninger.«

7 Det økonomiske og sociale Udvalgs begæring om fritagelse for betaling af de sagsomkostninger, som Udvalget ved dommen af 13. december 1984 er blevet tilpligtet at afholde, er fremsat under henvisning til procesreglementets artikel 74.

8 Til støtte for begæringen har Det økonomiske og sociale Udvalg gjort gældende, at kun sagsøgeren, Hansen-Meyer, modtog en anmodning fra justitskontoret om at besvare spørgsmålet fra Domstolen, mens Udvalget aldrig modtog en sådan anmodning. Endvidere anfører Det økonomiske og sociale Udvalg, at det allerede under skriftvekslingen i fornødent omfang godtgjorde, at Hansen-Meyer ikke havde nogen interesse i at forfølge sagen.

9 Sagsøgte i nærværende sag, Hansen-Meyer, har anført, at begæringen fra Det økonomiske og sociale Udvalg hverken kan anses som en anmodning om en rettelse af dommen, der i øvrigt ikke ville kunne antages til realitetsbehandling, eller som en begæring om fortolkning af dommen eller genoptagelse af sagen. Hvad angår procesreglementets artikel 74, som Det økonomiske og sociale Udvalg har henvist til, anføres det, at begæringen ikke kan støttes herpå, idet formålet med bestemmelsen udelukkende er at skabe hjemmel for, at Domstolen efter afsigelsen af en dom kan træffe afgørelse om stridsspørgsmål vedrørende størrelsen af de udgifter, der skal godtgøres. Sagsøgte anfører endvidere, at det under alle omstændigheder er med rette, at modparten er blevet dømt til at betale sagens omkostninger, idet hun selv på grund af manglende nøjagtige oplysninger fra Det økonomiske og sociale Udvalg under skriftvekslingen reelt fortsat var i tvivl om, hvorvidt hun havde en interesse i at forfølge sagen.

10 I procesreglementets artikel 74 bestemmes det, at såfremt der »opstår ... strid om godtgørelse af udgifter, træffer den afdeling, som har behandlet sagen, på en parts begæring efter at have hørt den anden part, og efter at generaladvokaten har fremsat sit forslag til afgørelse, afgørelse herom ved en kendelse, der ikke kan påklages«.

11 Det bemærkes, at formålet med den af Det økonomiske og sociale Udvalg fremsatte begæring er at opnå en fritagelse for betaling af de sagsomkostninger, som Udvalget ved dommen af 13. december 1984 er blevet tilpligtet at afholde, og den vedrører således ikke nogen strid om størrelsen af de udgifter, der skal godtgøres, men derimod selve den afgørelse om sagens omkostninger, som er truffet ved en tidligere af Domstolen afsagt dom.

12 Begæringen kan derfor ikke støttes på de af Det økonomiske og sociale Udvalg anførte bestemmelser i procesreglementet, hvorfor den ikke vil kunne tages til følge.

Sagens omkostninger

13 Ifølge procesreglementets artikel 69, stk. 2, dømmes den part, der taber sagen, til at afholde sagens omkostninger.

Da Det økonomiske og sociale Udvalg ikke har fået medhold, bør det tilpligtes at afholde sagens omkostninger.

Af disse grunde

og efter at generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse

bestemmer

DOMSTOLEN (tredje afdeling)

1) **Begæringen tages ikke til følge.**

2) **Det økonomiske og sociale Udvalg betaler omkostningerne i forbindelse med behandlingen af begæringen.**

Således bestemt i Luxembourg den 14. maj 1985.

P. Heim
Justitssekretær

C. Kakouris
Formand for tredje afdeling